

predsednik
Dieter F. Uchtdorf
drugi svetovalec
v Prvem predsedstvu

Hoja v krogu

Ste že kdaj slišali za življenjsko pravilo, da ljudje, ki se izgubijo, ponavadi hodijo v krogu?

Nemški psiholog Jan L. Souman je hotel znanstveno ugotoviti, če je to res. Sodelujoče v poizkusu je odpeljal na veliko gozdnato področje in v puščavo Saharo in uporabil globalni sistem za določanje položaja, da je lahko sledil, kam so šli. Niso imeli kompasa ali kakšne druge naprave. Prejeli so preprosta navodila: hodite naravnost v določeni smeri.

Dr. Souman je kasneje opisal, kaj se je zgodilo. »[Nekaj] jih je hodilo na oblačen dan, ko se je sonce skrilo za oblaki [in ni bilo videti nobene referenčne točke]. [Vsi] so hodili v krogu, [več] pa jih je večkrat šlo po lastnih stopinjah, ne da bi to opazili. Drugi soudeleženci so hodili na dan, ko je sijalo sonce in so videli referenčne točke. Ti [...] so hodili v skorajda popolnoma ravni smeri.«¹

Tovrstni poizkus so z različnimi metodologijami ponovili številni drugi.² Vsi so dobili podobne rezultate.

Kadar ljudje ne vidijo orientacijskih točk, ponavadi hodijo v krogu.

Sveti spisi kot orientacijska točka

Človeštvo pa zaide tudi brez duhovnih orientacijskih točk. Brez Božje besede hodimo v krogu.

Tako pri posameznikih kot skupnostih opazamo, da se ta vzorec že od začetka časa v vsakem razdobju stalno ponavlja. Če izgubimo stik z Božjo besedo, se ponavadi izgubimo.

To je nedvomno razlog, zakaj je Gospod Lehiju zapovedal, naj svoje sinove pošlje nazaj v Jeruzalem po bronaste plošče. Bog je vedel, da bodo Lehijevi potomci potrebovali zanesljive orientacijske točke – referenčne točke – ki jih bodo usmerjale, da se bodo prepričali, ali gredo v pravo smer.

Sveti spisi so Božja beseda. To so Božje orientacijske točke, ki kažejo pot, po kateri bi morali potovati, da bi se zblížali z Odrešenikom in dosegli vredne cilje.

Generalna konferenca kot orientacijska točka

Navodila, ki jih prejmemo na generalni konferenci, so še ena orientacijska točka, ki nam lahko pomaga vedeti, ali gremo v pravo smer.

Občasno se vprašam: »Ali sem prisluhnil besedam ljudi, ki so govorili na zadnji generalni konferenci Cerkve? Ali njihove besede vedno znova prebiram? Ali o njih premišlujem in jih v življenju udejanjam? Ali pa sem zgolj užival v dobrih govorih in zanemaril to, da bi po navdihnenih sporočilih živel?«

Morebiti ste si, medtem ko ste poslušali ali brali, napravili kake zapiske. Mogoče ste se zaobljubili, da boste kaj delali bolje oziroma drugače. Samo pomislite na sporočila zadnje generalne konference. Številni so nas spodbujali, naj okrepimo družino in izboljšamo svoj zakon. Zadnja izdaja *Liahone* se prav tako osredotoča na te večne vrednote z več praktičnimi nasveti, ki nas bodo v življenju blagoslovili.

Ali si pomembne nasvete zapisujemo in jih udeležujemo? Ali te prave in dragocene orientacijske točke prepoznamo in hodimo v njihovi smeri?

Protistrup za tavanje

Duhovne orientacijske točke so nujno potrebne za to, da nas ohranjajo na tesni in ozki poti. Dajejo nam jasna navodila glede poti, katero moramo ubrati – toda le če jih prepoznamo in hodimo v njihovi smeri.

Če se teh orientacijskih točk nočemo držati, izgubijo vsak pomen in so zgolj okrasne gmote, ki nimajo drugega namena, kakor da razgibajo obzorje.

Ni dovolj, da se ravnamo zgolj po nagonih.

To ne zadošča, četudi imamo najboljše namene.

Ne moremo se zanesti zgolj na svoja telesna čutila.

Četudi se nam zdi, da hodimo po ravni duhovni poti, brez vodstva orientacijskih točk – brez vodstva Svetega Duha – navadno zaidemo.

Zatorej odprimo oči in opazimo orientacijske točke, ki jih svojim otrokom daje naš dobrohotni Bog. Božjo besedo berimo, ji prisluhnimo in jo udeležujemo. Molimo z resničnim namenom in prisluhnimo, da bomo lahko sledili navdihu Svetega Duha. Ko te nadzemlske orientacijske točke, ki nam jih daje ljubeči nebeški Oče, prepoznamo, bi morali po njih naravnati svojo pot. Ko se naravnamo v smeri duhovnih orientacijskih točk, bi morali svojo smer tudi pogosto prilagajati.

Tako ne bomo nikdar blodili v krogih, ampak bomo hodili samozavestno in zanesljivo proti velikim nebeškim blagoslovom, ki so rojstna pravica vseh, ki kot Kristusovi učenci hodijo po tesni in ozki poti.

OPOMBI

1. Gl. Jan L. Souman in drugi, *Walking in Circles*, *Current Biology* 19 (29. sept. 2009), 1538, [cell.com/current-biology/issue?pii=S0960-9822\(09\)X0019-9](http://cell.com/current-biology/issue?pii=S0960-9822(09)X0019-9).
2. Gl. na primer *A Mystery: Why Can't We Walk Straight?*, npr.org/blogs/krulwich/2011/06/01/131050832/a-mystery-why-can-t-we-walk-straight.

NAUK SPOROČILA

Ko se boste pripravljali na poučevanje sporočila, lahko v svetih spisih poiščete primere ljudi, ki so prejeli vodstvo z duhovnimi orientacijskimi točkami, ali ljudi, ki so taval v krogu. Preučevanje lahko pričnete z naslednjimi verzi iz svetih spisov: 4 Mz 14:26–33; 1 Ne 16:28–29; Al 37:38–47. Po navdihu lahko svoje misli o

teh primerih poveste tistim, ki jih učite. Vprašajte jih, kaj se iz teh zgodb lahko naučimo.

MLADINA

Vaše orientacijske točke

Predsednik Uchtdorf generalno konferenco in svete spise primerjal z orientacijskimi točkami, ki nam pomagajo, da se izognemo duhovnemu tavanju. Premišlujte o drugih duhovnih orientacijskih točkah, ki so vplivale na vaše življenje in ga vodile. Svoja doživljanja zapišite v dnevnik. V pomoč so vam lahko naslednji navedki predsednika Thomasa S. Monsona:

»Patriarhalni blagoslov vas bo vodil skozi najtemnejšo noč. Vodil vas bo skozi nevarnosti, ki jih prinaša življenje. [...] Vaš blagoslov ni namenjen temu, da bi ga lepo zložili in pospravili. Ni namenjen temu, da bi ga uokvirili ali objavili. Temveč je namenjen temu, da bi ga brali, da bi ga vzljubili, da bi mu sledili.«

Your Patriarchal Blessing: A Liahona of Light, Ensign, nov. 1986, str. 66.

»Nebeški Oče nas ni poslal na večno potovanje, ne da bi nam priskrbel sredstva, da bi preko njih lahko prejeli njegovo vodstvo, da bi poskrbel za naš varen povratek. Govorim o molitvi. Prav tako govorim o šepetu tistega mirnega, tihega glasu.«

The Race of Life, Liahona, maj 2012, str. 92.

OTROCI

Lahko najdem svojo pot

Predsednik Uchtdorf pravi, da moramo slediti duhovnim orientacijskim točkam, ker nam bodo pomagale, da se bomo odločali prav in se zblížali z Odrešenikom. Nekatere od teh orientacijskih točk so molitev, sveti spisi, generalna konferenca in *Liahona*.

Z družino preberite govor z zadnje generalne konference. Kaj nam govornik predlaga, naj storimo, da bi ostali na pravi poti? V družini postavite cilje, s katerimi boste udeležili, kar ste se naučili.

© 2013 by Intellectual Reserve, Inc. Vse pravice pridržane. Natisnjeno v Nemčiji. V angleščini odobreno: 6/12. Prevod odobren: 6/12. Prevod dokumenta *First Presidency Message, June 2013*. Slovenian 10666 177

Vera, družina, pomoč

Radost nad rodoslovjem

Gradivo preučite v duhu molitve in se o njem ustrezno pogovorite s sestrami, ki jih obiskujete. Uporabite tista vprašanja, s katerimi boste sestre okrepili in zaradi katerih bo Društvo za pomoč postalo dejavni del vašega življenja. Več o tem na reliefsociety.lds.org.

S tarešina Russell M. Nelson iz zbora dvanajstih apostolov je učil, da je Elijev duh »odraz Svetega Duha, ki pričuje o božji naravi družine«¹.

Kot člani Kristusove obnovljene Cerkve smo glede na zaveze odgovorni poiskati svoje prednike in poskrbeti, da bodo prejeli odrešilne evangelijske uredbe. »Oni ne bi dosegli popolnosti brez nas,« (Heb 11:40) in tudi mi ne moremo doseči popolnosti brez svojih mrtvih (gl. NaZ 128:15).

Delo na rodoslovju nas pripravlja na blagoslove večnega življenja in nam pomaga poglobiti vero in osebnostne vrline. Rodoslovje je bistveni del poslanstva Cerkve in vsem omogoča odrešitev in povzdignjenje.

Predsednik Boyd K. Packer iz zbora dvanajstih apostolov je rekel: »Ko raziščemo lastne linije

prednikov, nas prične zanimati več kot zgolj imena. [...] Naše zanimanje nam srce obrne k srcem očetov – prizadevamo si, da bi jih našli, spoznali in jim služili.«²

Iz svetih spisov

Mal 4:5–6; 1 Kor 15:29; NaZ 124:28–36; 128:15

Iz naše zgodovine

Prerok Joseph Smith je učil: »Največja dolžnost na tem svetu, ki nam jo je naložil Bog, je, da poiščemo svoje mrtve.«³ V templju lahko delujemo namesto preminulih prednikov in zanje izvajamo potrebne uredbe.

Sally Randall iz Nauvooja v Illinoisu, ki ji je umrl štirinajstletni sin, je veliko tolažbo našla v obljubi o večnih družinah. Potem ko se je njen mož krstil za njunega sina, je

sorodnikom pisala: »Kako veličastno je, da se [...] lahko krstimo za vse svoje mrtve [prednike] in jih rešimo toliko, kolikor daleč nazaj jih lahko najdemo.« Nato je sorodnike prosila, naj ji pošljejo podatke o prednikih, in rekla: »Nameravam storiti, kar lahko, da bi rešila [našo družino].«⁴

OPOMBE

1. Russell M. Nelson, A New Harvest Time, *Liahona*, julij 1998, str. 34.
2. Boyd K. Packer, Your Family History: Getting Started, *Liahona*, nov. 2011, str. 17.
3. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith*, (2007), str. 475.
4. *Gl. Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society*, (2011), str. 20–21.

Kaj lahko naredim?

1. Kako naj sestram, katere vodim, pomagam pri rodoslovju?
2. Ali pišem dnevnik?